

การพัฒนาผู้ดูแลเด็กในการจัดประสบการณ์เพื่อพัฒนาเชาว์ปัญญา (IQ) เด็กปฐมวัยในศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก
องค์การบริหารการปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดชัยภูมิ

The Development of Caregivers in Providing Experiences to Develop the Intelligence
Quotient (IQ) of Early Childhood Children in the Early Childhood Development Centers
under Local Administrative Organizations in Chaiyaphum Province

สุนันท์ สipay¹, สุภีร์ สipay², สุชาติ ทองมา³

Sunan Siphai¹, Suphi Siphai², Suchat Tongma³

¹อาจารย์ประจำคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ ประเทศไทย

²รองผู้อำนวยการเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครราชสีมา เขต 4 ประเทศไทย

³ข้าราชการบำนาญ นักวิชาการอิสระ ประเทศไทย

¹Lecturer at the Faculty of Education, Chaiyaphum Rajabhat University, Thailand

²Deputy Director of Nakhon Ratchasima Primary Educational Service Area 4, Thailand

³Pensioners, Independent scholar, Thailand

¹Corresponding Author E-mail: er2_sunan@hotmail.com, ORCID ID: <https://orcid.org/0000-0002-6847-1103>

²E-mail: Suphinan@gmail.com, ORCID ID: <https://orcid.org/0009-0002-1000-8789>

³E-mail: dr.suchatth@gmail.com, ORCID ID: <https://orcid.org/0009-0006-9060-1222>

Received 13/07/2023

Revised 30/07/2023

Accepted 05/08/2023

บทคัดย่อ

การที่เด็กปฐมวัยมีเชาว์ปัญญาลดลงสาเหตุสำคัญเนื่องจากพ่อแม่ขาดความรู้ความเข้าใจในวิธีการเลี้ยงดูเด็กที่ถูกต้อง และขาดโอกาสเรียนรู้วิธีการเป็นพ่อแม่ที่ดี โดยหากพ่อแม่มีส่วนร่วมในโรงเรียนจะช่วยทำให้ผลการเรียนของลูกดีขึ้น ทั้งนี้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นหลายแห่งมีภารกิจสำคัญในงานด้านการจัดการศึกษาในระดับปฐมวัยในศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก ดังนั้นการวิจัยครั้งนี้จึงมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาสภาพการจัดการเรียนการสอนและความต้องการของศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก องค์การบริหารส่วนตำบล จังหวัดชัยภูมิ และเพื่อพัฒนาผู้ดูแลเด็กในการจัดประสบการณ์เพื่อพัฒนาเชาว์ปัญญา (IQ) เด็กปฐมวัยในศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก องค์การบริหารการปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดชัยภูมิ กลุ่มตัวอย่างแบ่งออกเป็น 2 ระยะ คือระยะที่ 1 หัวหน้าศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก ผู้ดูแลเด็ก ผู้ปกครอง และผู้เกี่ยวข้องด้านการศึกษาปฐมวัย องค์การบริหารส่วนตำบล จังหวัดชัยภูมิ จำนวน 20 คน ซึ่งได้มาโดยการเลือกแบบเจาะจง ระยะที่ 2 ผู้ดูแลเด็กของศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก องค์การบริหารส่วนตำบล จังหวัดชัยภูมิ จังหวัดชัยภูมิ จำนวน 50 คนจากศูนย์พัฒนาเด็กเล็กในจังหวัดชัยภูมิ 5 ศูนย์ ได้มาโดยการสุ่มแบบหลายขั้นตอน ผลการวิจัยพบว่า (1) สภาพการจัดการเรียนการสอนและความต้องการของศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก ด้านบุคลากร จำนวนบุคลากรไม่เพียงพอ บุคลากรจบไม่ตรงสาย ด้านงบประมาณ มีงบประมาณที่อุดหนุนให้แก่สถานศึกษาปฐมวัยในเขตตำบลมีจำนวนจำกัด อาคารสถานศึกษาปฐมวัยในเขตตำบลยังไม่ค่อยเป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐาน ผู้ปกครองต้องการให้เด็กอ่านออกเขียนได้ ส่วนความต้องการของ

[781]

Citation:

สุนันท์ สipay, สุภีร์ สipay และ สุชาติ ทองมา. (2566). การพัฒนาผู้ดูแลเด็กในการจัดประสบการณ์เพื่อพัฒนาเชาว์ปัญญา (IQ) เด็กปฐมวัยในศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก องค์การบริหารการปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดชัยภูมิ. วารสารสหวิทยาการวิจัยและวิชาการ, 3 (5), 781-798

Siphai, S., Siphai, S., & Tongma, S. (2023). The Development of Caregivers in Providing Experiences to Develop the Intelligence Quotient (IQ) of Early Childhood Children in the Early Childhood Development Centers under Local Administrative Organizations in Chaiyaphum Province. Interdisciplinary Academic and Research Journal, 3 (5), 781-798; DOI: <https://doi.org/10.14456/iarj.2023.280>

ศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก องค์การบริหารส่วนตำบล จังหวัดชัยภูมิ คือ ควรสำรวจข้อมูลเกี่ยวกับความต้องการและความจำเป็น ด้านงบประมาณของสถานศึกษาปฐมวัยในเขตตำบล และควรร่วมมือกับชุมชนในการจัดหาจัดซื้อ สื่อ วัสดุ อุปกรณ์รวมทั้งการปรับปรุงอาคารสถานศึกษาปฐมวัยในเขตตำบลให้ได้ตามเกณฑ์มาตรฐานให้ชุมชนเข้ามามีส่วนร่วม ส่วนแนวทางในการพัฒนาครูผู้ดูแลเด็กในศูนย์พัฒนาเด็กเล็กองค์การบริหารส่วนท้องถิ่นพบว่าเน้นการใช้ภูมิปัญญาท้องถิ่น และรูปแบบการปฏิบัติการวิจัยแบบมีส่วนร่วม (2) ผลของการพัฒนาผู้ดูแลเด็กในการจัดประสบการณ์เพื่อพัฒนาเชาว์ปัญญา (IQ) เด็กปฐมวัยในศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก พบว่าผู้เข้าร่วมพัฒนา มีความรู้ ความเข้าใจมากขึ้น สามารถทำความเป็นท้องถิ่นมาสร้างเป็นแผนบูรณาการเพื่อพัฒนาเชาว์ปัญญา (IQ) เด็กปฐมวัยได้

คำสำคัญ: ผู้ดูแลเด็ก; เชาว์ปัญญา; ศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก; เด็กปฐมวัย

Abstract

The decline in early childhood intelligence is mainly due to parents' lack of knowledge and understanding on how to properly raise children and lack of opportunities to learn how to be good parents, which, if parents are involved in school, will help improve their children's academic performance. Many local government organizations have important missions in early childhood education management in child development centers. Thus, the purposes of this research were to explore the teaching and learning management and the needs of the Early Childhood Development Centers under Local Administrative Organizations in Chaiyaphum Province and to develop the caregivers in organizing experiences to develop the intelligence quotient (IQ) of early childhood children in the Early Childhood Development Centers under Local Administrative Organizations in Chaiyaphum Province. The samples were divided into 2 phases. Phase 1: Twenty samples, including the heads of the Early Childhood Development Centers, the caregivers, the parents, and those involved in early childhood education under Local Administrative Organizations in Chaiyaphum Province were recruited by a purposive sampling method. Phase 2: Fifty caregivers from five Early Childhood Development Centers under Local Administrative Organizations in Chaiyaphum Province were selected by a multi-stage random sampling method. The results were as follows. (1) The teaching and learning management and the needs of the Early Childhood Development Centers: In terms of personnel, the personnel are not enough, and they do not have an early childhood education degree. The budgets for supporting the Early Childhood Development Centers are also limited. The buildings of the Early Childhood Development Centers do not meet the standards. The parents want their children to be able to read and write. Regarding the needs of the Early Childhood Development Centers under Local Administrative Organizations in Chaiyaphum Province, a survey on the needs and necessities should be conducted. In terms of the budgets,

[782]

Citation:

สุนันท์ สipay, สุภีร์ สipay และ สุชาติ ทองมา. (2566). การพัฒนาผู้ดูแลเด็กในการจัดประสบการณ์เพื่อพัฒนาเชาว์ปัญญา (IQ) เด็กปฐมวัยในศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก องค์การบริหารส่วนท้องถิ่น จังหวัดชัยภูมิ. วารสารสหวิทยาการวิจัยและวิชาการ, 3 (5), 781-798

Siphai, S., Siphai, S., & Tongma, S. (2023). The Development of Caregivers in Providing Experiences to Develop the Intelligence Quotient (IQ) of Early Childhood Children in the Early Childhood Development Centers under Local Administrative Organizations in Chaiyaphum Province. Interdisciplinary Academic and Research Journal, 3 (5), 781-798; DOI: <https://doi.org/10.14456/iarj.2023.280>

cooperation with the community should be built to purchase materials and equipment as well as improve the buildings to meet the standards. Community participation should be promoted. The development guidelines for the caregivers taking care of the children in the Early Childhood Development Centers under Local Administrative Organizations should focus on the use of local wisdom and participatory action research. (2) The results of the development of the caregivers in organizing experiences to develop the IQ of early childhood children in the Early Childhood Development Centers: The caregivers have developed their knowledge and understanding. They can make use of localization to create an integrated plan to develop the intelligence quotient (IQ) of early childhood.

Keywords: Caregivers; Intelligence; Childhood Development Center; Early Childhood

บทนำ

เด็กปฐมวัยเป็นวัยเริ่มต้นของชีวิตและการพัฒนาในทุกด้าน เป็นช่วงวัยที่พัฒนาการทางด้านต่างๆ เป็นไปอย่างรวดเร็วที่สุดและเป็นรากฐานที่สำคัญสำหรับพัฒนาการในช่วงวัยต่อไป เด็กในวัยนี้จึงเป็นทรัพยากรบุคคลที่มีความสำคัญอย่างยิ่งของประเทศ เด็กปฐมวัยที่ได้รับการดูแลอย่างเหมาะสมตามช่วงวัยจะสามารถเติบโตเป็นผู้ใหญ่ที่มีคุณภาพและจะเป็นกำลังสำคัญของประเทศชาติต่อไปในอนาคต ความสำคัญดังกล่าวรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2560 จึงได้ให้ความสำคัญกับการศึกษาของเด็กเล็ก โดยระบุในมาตรา 54 ได้บัญญัติว่า รัฐต้องดำเนินการให้เด็กเล็กได้รับการดูแลและพัฒนา ก่อนเข้ารับการศึกษา เพื่อพัฒนาร่างกาย จิตใจ วินัย อารมณ์ สังคม และสติปัญญาให้สมกับวัย โดยส่งเสริมและสนับสนุนให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและภาคเอกชนเข้ามามีส่วนร่วมในการดำเนินการ และมาตรา 258 ให้ดำเนินการปฏิรูปประเทศให้เกิดผลด้านการศึกษา (1) ให้สามารถเริ่มดำเนินการให้เด็กเล็กได้รับการดูแลและพัฒนา ก่อนเข้ารับการศึกษา ตามมาตรา 54 วรรคสอง เพื่อให้เด็กเล็กได้รับการพัฒนาร่างกาย จิตใจ วินัย อารมณ์ สังคม และสติปัญญาให้สมกับวัยโดยไม่เก็บค่าใช้จ่ายพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม ฉบับที่ 2 (พ.ศ. 2545) และฉบับที่ 3 (พ.ศ. 2553) มาตรา 18 (1) กำหนดให้การจัดการศึกษาระดับปฐมวัยจัด ในสถานพัฒนาเด็กปฐมวัย ได้แก่ ศูนย์เด็กเล็ก ศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก ศูนย์พัฒนาเด็กก่อนเกณฑ์ของสถานศึกษา ศูนย์บริการช่วยเหลือระยะแรกเริ่มของเด็กพิการและเด็กซึ่งมีความต้องการพิเศษหรือสถานพัฒนาเด็กปฐมวัยที่เรียกชื่ออย่างอื่น และมาตรา 13 (1) ให้บิดา มารดา หรือผู้ปกครอง มีสิทธิได้รับสิทธิประโยชน์ในการสนับสนุนจากรัฐ ให้มีความรู้ ความสามารถในการอบรมเลี้ยงดูและการให้การศึกษาแก่บุตรหรือบุคคลซึ่งอยู่ในความดูแล (สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา. 2560: 1)

การจัดการศึกษาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เป็นการจัดการศึกษาเพื่อพัฒนาคุณภาพและศักยภาพของคนในท้องถิ่นให้มีลักษณะที่สามารถบูรณาการวิถีชีวิตของตนให้สอดคล้องกับบริบทของท้องถิ่นและสอดคล้องกับสภาพและความต้องการของสังคมและประเทศชาติ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นทั่วประเทศได้พยายามปฏิบัติการกิจของตน การจัดการศึกษาให้เต็มศักยภาพตามศักยภาพของตนเอง การกิจด้านการศึกษาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นหลายแห่งยังไม่ค่อยมีการเตรียมพร้อมมากนัก ปัญหาที่พบยังคงเป็นปัญหาด้าน

[783]

Citation:

สุนันท์ สipay, สุภัทร์ สipay และ สุชาติ ทองมา. (2566). การพัฒนาผู้ดูแลเด็กในการจัดประสบการณ์เพื่อพัฒนาเชาว์ปัญญา (IQ) เด็กปฐมวัยในศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก องค์การบริหารการปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดชัยภูมิ. วารสารสหวิทยาการวิจัยและวิชาการ, 3 (5), 781-798

Siphai, S., Siphai, S., & Tongma, S. (2023). The Development of Caregivers in Providing Experiences to Develop the Intelligence Quotient (IQ) of Early Childhood Children in the Early Childhood Development Centers under Local Administrative Organizations in Chaiyaphum Province. Interdisciplinary Academic and Research Journal, 3 (5), 781-798; DOI: <https://doi.org/10.14456/iarj.2023.280>

โครงสร้างองค์กร ปัญหางบประมาณ ปัญหาด้านความรู้ความเข้าใจในการจัดการศึกษาสำหรับผู้บริหาร โดยรวมแล้วองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นยังมีจุดอ่อนในด้านบุคลากร กล่าวคือ ส่วนใหญ่ยังขาดบุคลากรที่มีความเชี่ยวชาญด้านการศึกษา และอำนาจการตัดสินใจส่วนใหญ่ยังอยู่ที่ผู้บริหารท้องถิ่น และเนื่องจากการศึกษาปฐมวัยช่วงวัย 1-3 ปี มีพัฒนาการไม่สมวัย 25% ช่วงวัย 4-5 ปีไม่สมวัย 42% และเด็กปฐมวัยจำนวน 30% มีพัฒนาการล่าช้า และเด็กวัยเรียน (6-12 ปี) 28% มีระดับสติปัญญาต่ำกว่าค่าเฉลี่ยที่ 90 ไอคิวเด็กไทยเฉลี่ย 98.6 (ต่ำกว่ามาตรฐานสากลในโลกยุคปัจจุบันที่ IQ=100) และ 48% มีปัญหาระดับสติปัญญาอยู่ในเกณฑ์ต่ำ (สุภาวดี หาญเมธี, 2559) และจากการสรุปผลการวิจัยเกี่ยวกับพบประเด็นปัญหาของการศึกษาปฐมวัยของไทยที่น่าสนใจคือเด็กมีค่าเฉลี่ยไปคิวดำกว่าระดับสากลและมีระดับความเครียดสูงมากในเด็กที่มีการเรียนการสอนด้านวิชาการตั้งแต่ระดับอนุบาล และเด็กขาดทักษะในการดำรงชีวิต ซึ่งทำให้เด็กหลายคนมีปัญหาในการเข้าสังคมและการอยู่ร่วมกับผู้อื่นรวมไปถึงการที่เด็กไม่สามารถดูแลตนเองได้และมีทักษะไม่มากพอที่จะสามารถดำรงชีวิตอยู่ได้ด้วยตนเอง (มนทกานต์ รอดคล้าย, 2559; อ้างถึงใน ขวัญฟ้า รังสิยานนท และคณะ, 2562)

การที่เด็กปฐมวัยมีแนวโน้มปัญหาดุลลงสาเหตุสำคัญเนื่องจากพ่อแม่ขาดความรู้ความเข้าใจในวิธีการเลี้ยงดูเด็กที่ถูกต้อง และขาดโอกาสเรียนรู้วิธีการเป็นพ่อแม่ที่ดี โดยหากพ่อแม่มีส่วนร่วมในโรงเรียนจะช่วยทำให้ผลการเรียนของลูกดีขึ้น ลดพฤติกรรมความรุนแรงต่าง ๆ ด้วย (ศศิศา สวัสดิวัฒน์ โลว์, 2554; ขวัญฟ้า รังสิยานนท และคณะ, 2562) นอกจากนี้ ยังพบว่าเด็กปฐมวัยตั้งแต่แรกเกิดถึงอายุ 6 ปี ที่มีพัฒนาการไม่สมวัยเป็นจำนวนมากนับเป็นวิกฤติร้ายแรงต่อการพัฒนาคุณภาพทรัพยากรมนุษย์ ซึ่งเป็นปัจจัยสำคัญที่สุดในการสร้างประเทศให้เจริญรุ่งเรือง มั่นคง มั่งคั่งและยั่งยืน ในสภาพสังคมที่บิดา มารดาและผู้ปกครองส่วนใหญ่มีความจำเป็น ต้องพาเด็กปฐมวัยไปรับบริการการดูแลและพัฒนาในรูปแบบต่าง ๆ ที่มีความแตกต่างกันตามหน่วยงานที่รับผิดชอบ (คณะกรรมการพัฒนาเด็กปฐมวัยแห่งชาติ, 2562) ปัญหาของการศึกษาปฐมวัยที่ผ่านมาคือ มีหน่วยงานที่รับผิดชอบถึง 6 กระทรวง และองค์กรเอกชนอีกกว่า 50 องค์กร การบริหารจัดการขาดเอกภาพ และประสิทธิภาพ ต่างคนต่างทำจึงส่งผลให้เด็กเล็กได้รับการพัฒนาไม่เต็มตามศักยภาพ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2563: 3)

ปัจจุบันศูนย์พัฒนาเด็กเล็กขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดชัยภูมิมีศูนย์พัฒนาเด็กเล็กทั้งหมดจำนวน 361 แห่ง มีครูผู้ดูแลเด็ก จำนวน 619 คนมีจำนวนนักเรียน 14,819 คน (ไตรเทพ ประสานชาติ, 2564: 4) ทั้งนี้้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นหลายแห่งมีภารกิจสำคัญในงานด้านการจัดการศึกษาในระดับปฐมวัยในศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก แต่เนื่องจากองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นแต่ละแห่งมีความหลากหลายในด้านศักยภาพและทรัพยากรที่แตกต่างกัน ส่งผลกระทบต่อการพัฒนาคุณภาพของเด็กปฐมวัยโดยเฉพาะอย่างยิ่งคุณภาพด้านเชาว์ปัญญา ผู้วิจัยจึงสนใจศึกษาสภาพการจัดการเรียนการสอนและความต้องการของศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก องค์การบริหารส่วนตำบล จังหวัดชัยภูมิ แนวทางพัฒนากับองค์กรต่อไป

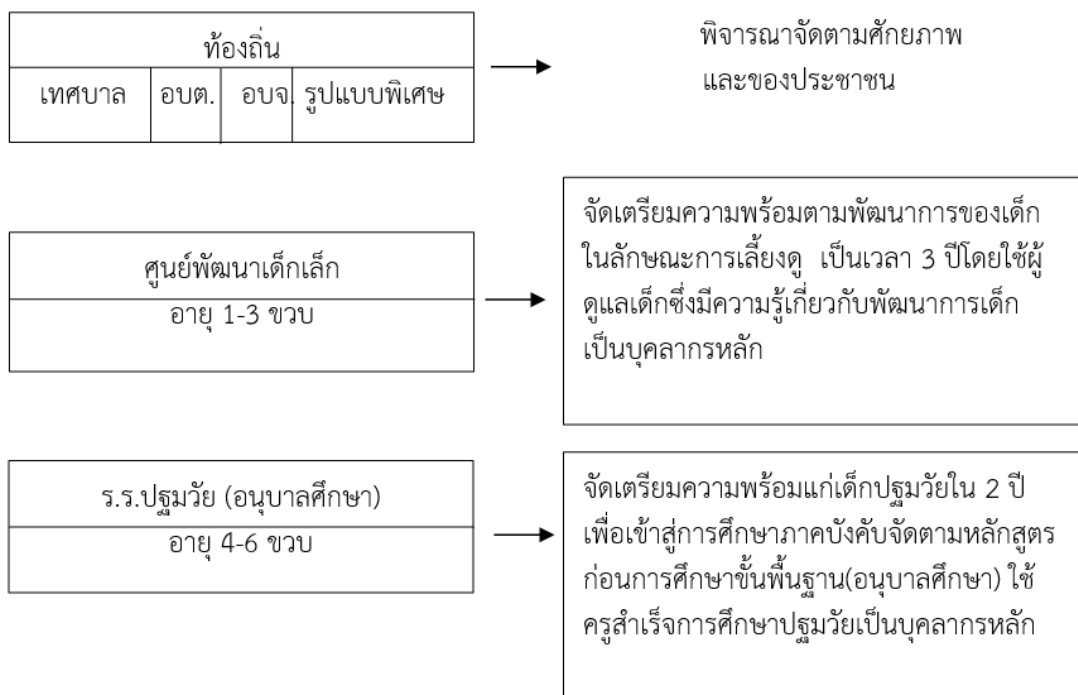
วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาสภาพการจัดการเรียนการสอนและความต้องการของศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก องค์การบริหารส่วนตำบล จังหวัดชัยภูมิ
2. เพื่อพัฒนาผู้ดูแลเด็กในการจัดประสบการณ์เพื่อพัฒนาเชาว์ปัญญา (IQ) เด็กปฐมวัยในศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก องค์การบริหารการปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดชัยภูมิ

การทบทวนวรรณกรรม

1. การจัดการศึกษาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นหน่วยงานบริหารราชการส่วนท้องถิ่นที่มีความสัมพันธ์ใกล้ชิดกับประชาชน และหน่วยงานการจัดการศึกษาในท้องถิ่นมากที่สุด สามารถรับรู้ถึงสภาพปัญหาและความต้องการของชุมชนได้เป็นอย่างดีดังนั้นจึงได้มีการถ่ายโอนบทบาทให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น มีอำนาจในการจัดการศึกษาร่วมกับหน่วยงานราชการอื่น ๆ ซึ่งระบุไว้ในกฎหมายว่าด้วยการจัดการศึกษา (สำนักกฎหมายมงคลธรรม (ออนไลน์): 2005; ทศนีย์ นาคุณทรงและคณะ. 2551) ตามโครงสร้างการกระจายอำนาจการจัดการศึกษาแก่องค์กรปกครอง ส่วนท้องถิ่น ดังแผนภูมิการปกครอง 2542: 21; ทศนีย์ นาคุณทรงและคณะ.2551)

แผนภาพที่ 1 การจัดการศึกษาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

2. บทบาทของผู้ดูแลเด็กในองค์การบริหารส่วนตำบล

กรมพัฒนาชุมชน (2542) ได้แบ่งบทบาทของผู้ดูแลเด็ก (ผดต.) ไว้ 2 ประเภทดังนี้

2.1 หน้าที่ในศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก ได้แก่ ทำความสะอาดบริเวณภายนอกและภายในศูนย์ ตลอดจนจัดเตรียมน้ำดื่มไว้ใช้ให้พร้อม รับเด็กจากผู้ปกครองทุกเช้า และส่งเด็กทุกเย็น ลงเวลาการปฏิบัติงานประจำวัน ให้เด็กเข้าแถวเคารพธงชาติ สวดมนตร์ ตรวจความสะอาดร่างกายทุกวัน สำนวจจำนวนเด็กที่ได้รับการเลี้ยงดูประจำวัน และติดตามหาสาเหตุในกรณีที่เด็กไม่มาติดต่อกันเกินกว่า 3 วัน อบรมเลี้ยงดูเด็กตามตารางการปฏิบัติงานที่กำหนดไว้จัดเตรียมตารางสอน บันทึกการสอน และบันทึกประจำตัวเด็ก ผลิตสื่อ อุปกรณ์การเรียนการสอน โดยเน้นการใช้เศษวัสดุที่มีอยู่ในท้องถิ่น จัดทำระเบียบ สื่ออุปกรณ์โดยระบุนายการจำนวน วัน เดือน ปี ที่ได้มาและผู้ให้การสนับสนุน ร่วมกับกรมการพัฒนาเด็ก จัดตกแต่งบริเวณศูนย์ ปลูกพืชผักสวนครัว ไม้ดอก ไม้ประดับ เป็นกรรมการตรวจรับอาหารกลางวันและอาหารเสริม (นม)

2.2 หน้าที่ทั่วไป ได้แก่ เยี่ยมเยียนปรึกษาหารือ ขอตำแหน่งจากพ่อแม่ผู้ปกครองละองค์กร ต่าง ๆ เช่น คณะกรรมการพัฒนาสตรีหมู่บ้าน คณะกรรมการพัฒนาสตรีตำบล คณะกรรมการหมู่บ้าน องค์การปกครองส่วนท้องถิ่น ตลอดจนเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องให้เข้ามามีส่วนร่วมในกิจกรรมของศูนย์ พยายามแนะนำให้ผู้ปกครองมาร่วมในการจัดทำอาหารกลางวันเพื่อเลี้ยงดูเด็ก โดยผลัดเปลี่ยนกันมาตามแต่โอกาสจะอำนวย เยี่ยมเยียนเด็กเล็กเมื่อเจ็บป่วย ให้คำแนะนำในการตรวจรักษา ร่วมมือกับกลุ่มต่าง ๆ ในหมู่บ้านและผู้ปกครองบำเพ็ญประโยชน์โดยทำกิจกรรมให้ศูนย์ เช่น จัดงานวันเด็ก วันแม่ ปลูกพืชผักสวนครัว ร่วมประชุมกับกรรมการและผู้ปกครองที่เกี่ยวกับงานพัฒนาเด็ก พยายามศึกษาหาความรู้และนำไปใช้ให้เกิดประโยชน์ในการอบรมเลี้ยงดูเด็กให้มากที่สุด เผยแพร่การดำเนินงานของศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก ส่งเสริมความเข้าใจในภาษา ได้แก่ การสนทนากับเด็ก การพาเด็กทัศนศึกษาออกสถานที่ การเล่านิทาน เป็นแบบอย่างที่ดีของเด็ก ได้แก่ มีบุคลิกภาพที่ดี สุภาพอ่อนโยน มีระเบียบเรียบร้อย ปฏิบัติกับเด็กทุกคนด้วยความเสมอภาค

3. ความหมายของเชาว์ปัญญา

กิลฟอร์ด (กาญจนา ไชยพันธ์. 2544: 33; Guilford. 1988) ให้นิยามว่า เชาว์ปัญญาเป็นโครงสร้างสามมิติอันเกิดจากด้านวิธีการคิด ด้านเนื้อหา และด้านผล ของการคิด โดยมีมิติด้านวิธีการคิดมีอยู่ 6 อย่าง มิติด้านเนื้อหา มีอยู่ 5 อย่าง และมีมิติด้านผลของ การคิด มีอยู่ 6 อย่าง ดังนั้นองค์ประกอบด้านสมองจะมีอยู่ $6 \times 5 \times 6 = 180$ องค์ประกอบ

รัตนา ศิริพานิช (2542: 48) อธิบายว่า ความฉลาดทางปัญญา หรือ เชาว์ปัญญา หมายถึง (1) ความสามารถในการเรียนรู้และในการเข้าใจโดยผ่านประสบการณ์การเรียนรู้ โดยที่บุคคลสามารถเก็บความรู้ที่เรียนไว้ได้ และสามารถนำออกมาได้ (2) ความสามารถในการตอบสนองอย่างรวดเร็วและถูกต้องในสถานการณ์ใหม่ ๆ โดยรู้จักเหตุผลในการแก้ปัญหาได้อย่างมีประสิทธิภาพ (3) ความสามารถในการปรับตัว (4)

ความสามารถในการเรียนรู้เรื่องราวที่ซับซ้อน (5) ความสามารถในการเรียนรู้และรู้จักใช้สัญลักษณ์ได้ชัดเจน และมีประสิทธิภาพ

จากความหมายที่นักศึกษานักจิตวิทยา ได้ให้คำนิยามความฉลาดทางปัญญาที่กล่าว มาพอสรุปได้ว่า ความฉลาดทางปัญญา หมายถึง ความสามารถหรือสมรรถภาพของนักเรียนที่ จะมา ใช้ในการปรับตัวเข้ากับ สิ่งแวดล้อม แก้ปัญหาการเรียนรู้และคิดแบบนามธรรม เข้าใจสิ่งต่างๆ ที่เกิดขึ้นได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดย ได้รับอิทธิพลมาจากพันธุกรรมและประสบการณ์หรือสิ่งแวดล้อมที่รับรู้

กรอบแนวคิดการวิจัย

การจัดประสบการณ์สำหรับเด็กปฐมวัยอายุ 3 – 5 ปี จะไม่จัดเป็นรายวิชาแต่จัดในรูปของกิจกรรม บูรณาการผ่านการเล่นเพื่อให้เด็กเรียนรู้จากประสบการณ์ตรง เกิดความรู้ ทักษะ คุณธรรมจริยธรรม รวมทั้ง เกิดการพัฒนาทั้งด้านร่างกาย อารมณ์ จิตใจ สังคม และสติปัญญา จัดประสบการณ์ในรูปแบบบูรณาการ คือ บูรณาการทั้งทักษะและสาระการเรียนรู้ ซึ่งหลักในการจัดกิจกรรมประจำวันคือกิจกรรมควรมีความสมดุล ระหว่างกิจกรรมในห้องเรียนและนอกห้องเรียน กิจกรรมที่ใช้กล้ามเนื้อใหญ่และกล้ามเนื้อเล็ก กิจกรรมที่เป็น รายบุคคล กลุ่มย่อยและกลุ่มใหญ่ กิจกรรมที่เด็กเป็นผู้ริเริ่ม และผู้สอนเป็นผู้ริเริ่ม และกิจกรรมที่ใช้กำลังและ ไม่ใช้กำลังจัดให้ครบทุกประเภท ทั้งนี้กิจกรรมที่ต้องออกกำลังกายควรจัดสลับกับกิจกรรมที่ไม่ต้องออกกำลัง กายมากนัก เพื่อเด็กจะได้ไม่เหนื่อยเกินไป (กระทรวงศึกษาธิการ, 2546) และตามแนวคิดของ โฮเวิร์ด การ์ด เนอร์ ที่กล่าวว่าเชาว์ปัญญา (Intelligence) คือความสามารถของมนุษย์ในการแก้ปัญหาหรือทำอะไรสักอย่าง ที่มีค่าในสังคมเดียวหรือหลายสังคม ความสามารถนั้นต้องมีส่วนของสมองเป็นฐานรองรับ สติปัญญาหลาย ๆ ด้าน สามารถพัฒนาได้โดยการพัฒนาให้เหมาะสมกับศักยภาพของแต่ละบุคคลที่แตกต่างกัน แม้ว่าคนแต่ละคน จะมีสติปัญญาแต่ละด้านไม่เท่ากัน ก็สามารถพัฒนาเชาว์ปัญญาได้ (Asci and Demircioglu. 2004; เยาวพา เตะชะคุปต์. 2545; Gardner. 1987,1993,1999) จากแนวคิดของการจัดกิจกรรมแบบบูรณาการ โดยนำ กิจกรรมหลัก 4 กิจกรรมมาบูรณาการคือ กิจกรรมเคลื่อนไหวและจังหวะ กิจกรรมเสรี กิจกรรมสร้างสรรค์ กิจกรรมเสริมประสบการณ์ เพื่อนำไปสู่การพัฒนาผู้ดูแลเด็กในการจัดประสบการณ์เพื่อพัฒนาเชาว์ปัญญา (IQ) เด็กปฐมวัยในศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก องค์การบริหารการปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดชัยภูมิต่อไป ดังภาพประกอบ

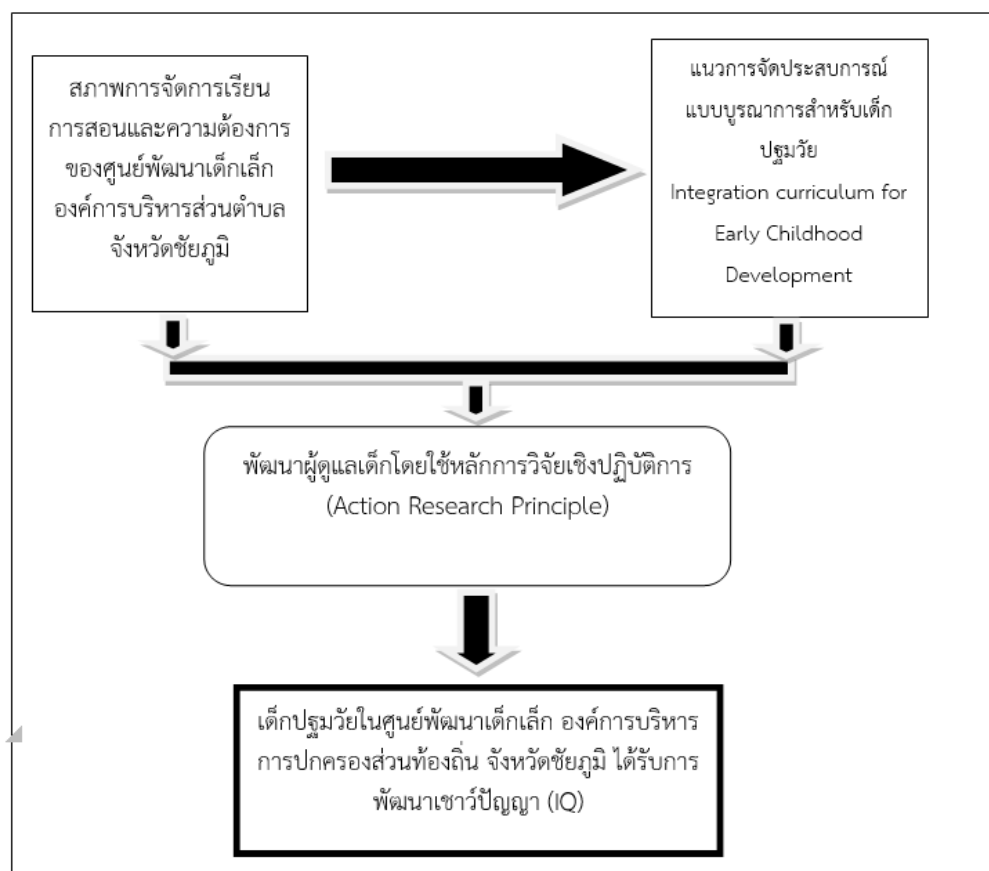
[787]

Citation:

สุนันท์ สipay, สุภีร์ สipay และ สุชาติ ทองมา. (2566). การพัฒนาผู้ดูแลเด็กในการจัดประสบการณ์เพื่อพัฒนาเชาว์ปัญญา (IQ) เด็กปฐมวัยในศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก องค์การบริหาร การปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดชัยภูมิ. วารสารสหวิทยาการวิจัยและวิชาการ, 3 (5), 781-798

Sipai, S., Sipai, S., & Tongma, S. (2023). The Development of Caregivers in Providing Experiences to Develop the Intelligence Quotient (IQ) of Early Childhood Children in the Early Childhood Development Centers under Local Administrative Organizations in Chaiyaphum Province. Interdisciplinary Academic and Research Journal, 3 (5), 781-798; DOI: <https://doi.org/10.14456/iarj.2023.280>

แผนภาพที่ 2 กรอบแนวคิดการวิจัย

ระเบียบวิธีการวิจัย

ในการดำเนินการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิจัย เป็น 2 ระยะดังนี้

ระยะที่ 1 การศึกษาสภาพการจัดการเรียนการสอนและความต้องการของศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก องค์การบริหารส่วนตำบล จังหวัดชัยภูมิ ผู้วิจัยดำเนินการดังนี้

1. ทำวิเคราะห์สภาพการจัดการเรียนการสอนและความต้องการของศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก องค์การบริหารส่วนตำบล จังหวัดชัยภูมิ จากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการจัดการศึกษาปฐมวัย พัฒนาการเด็ก หลักสูตรการศึกษาปฐมวัย
2. ทำการสนทนากลุ่ม (FOGUS GROUP) เพื่อระดมความคิดเห็นถึงสภาพปัญหาและความต้องการในการจัดการเรียนการสอนศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก องค์การบริหารส่วนตำบล ซึ่งกลุ่มเป้าหมายได้แก่ หัวหน้าศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก ผู้ดูแลเด็ก ผู้ปกครอง และผู้เกี่ยวข้องด้านการศึกษาปฐมวัย องค์การปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดชัยภูมิ จำนวน 20 คน ซึ่งได้มาโดยการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling)

[788]

Citation:

สุนันท์ สipay, สุภีร์ สipay และ สุชาติ ทองมา. (2566). การพัฒนาผู้ดูแลเด็กในการจัดประสบการณ์เพื่อพัฒนาเชาว์ปัญญา (IQ) เด็กปฐมวัยในศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก องค์การบริหาร ส่วนท้องถิ่น จังหวัดชัยภูมิ. วารสารสหวิทยาการวิจัยและวิชาการ, 3 (5), 781-798

Siphai, S., Siphai, S., & Tongma, S. (2023). The Development of Caregivers in Providing Experiences to Develop the Intelligence Quotient (IQ) of Early Childhood Children in the Early Childhood Development Centers under Local Administrative Organizations in Chaiyaphum Province. Interdisciplinary Academic and Research Journal, 3 (5), 781-798; DOI: <https://doi.org/10.14456/iarj.2023.280>

การวิเคราะห์ข้อมูล ใช้การวิเคราะห์สรุพบัญ (Analytic Inductive) เพื่อสร้างข้อสรุปที่ได้จากการวิเคราะห์จากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการจัดการศึกษาปฐมวัย พัฒนาการเด็ก หลักสูตรการศึกษาปฐมวัย และจากการสนทนากลุ่ม (FOGUS GROUP) ใช้วิธีการโดยการพรรณนา แล้วนำข้อมูลที่ได้ไปเป็นข้อมูลสารสนเทศเสนอผู้ที่เกี่ยวข้องกับการจัดกิจกรรมของศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก องค์การบริหารส่วนตำบล จังหวัดชัยภูมิต่อไป

ระยะที่ 2 การพัฒนาผู้ดูแลเด็กในการจัดประสบการณ์เพื่อส่งเสริมความสามารถทางเชาว์ปัญญาสำหรับเด็กปฐมวัยของศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก องค์การบริหารส่วนตำบลจังหวัดชัยภูมิ เป็นการประยุกต์ใช้หลักการวิจัยปฏิบัติการ (Action Research Principle) โดยผู้วิจัยได้นำเสนอเอาหลักการและขั้นตอนตามแนวคิดของ เคมมิส และ แม็คแท็กการท เป็นกระบวนการในการดำเนินการวิจัย โดยดำเนินการเป็น 2 วงรอบ (Spiral) แต่ละวงรอบประกอบด้วยขั้นตอนการดำเนินงาน 4 ขั้นตอน คือ ขั้นการวางแผน (Planning) ขั้นการปฏิบัติตามแผน (Action) ขั้นการสังเกต (Observation) และขั้นการสะท้อนผล (Reflection) ดังนี้

1. ขั้นการวางแผน (Planning) ดำเนินการดังนี้

1.1 คณะผู้วิจัย และผู้ดูแลเด็กของศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก องค์การบริหารการปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดชัยภูมิ จำนวน 20 คน ร่วมกันวิเคราะห์วางแผนการดำเนินกิจกรรม ด้วยการประชุมกลุ่มย่อย (Focus Group Technique) สัปดาห์ละ 1 ครั้ง จำนวน 4 สัปดาห์ เพื่อร่วมกันหาแนวทาง ในการพัฒนาเพื่อเพิ่มพูนความรู้ ความเข้าใจ และความสามารถในด้านการจัดประสบการณ์ เพื่อกำหนดแผนปฏิบัติการ (Action Plan) และสามารถสรุปประเด็น คือ ควรพัฒนาครูผู้ดูแลเด็กเพื่อให้ความรู้ ความเข้าใจ เกี่ยวกับหลักสูตรสถานศึกษา และแผนการจัดประสบการณ์ ในลักษณะการบูรณาการกิจกรรมหลัก 4 กิจกรรมให้กับเด็กในระดับปฐมวัย

1.2 เป้าหมายและกลยุทธ์ในการพัฒนาในการประชุมกลุ่มย่อยคณะผู้วิจัยและผู้ดูแลเด็กศูนย์พัฒนาเด็กเล็กองค์การบริหารการปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดชัยภูมิ ได้ร่วมกันหาแนวทางในการพัฒนา กำหนดกลยุทธ์ในการพัฒนา คือ การประชุมปฏิบัติการ โดยคณะผู้วิจัยซึ่งเป็นผู้มีประสบการณ์เกี่ยวกับการจัดประสบการณ์แบบบูรณาการให้กับเด็กปฐมวัย มาอบรมให้ความรู้ ความเข้าใจ และฝึกทักษะประสบการณ์ด้านการจัดประสบการณ์ให้กับครูผู้ดูแลเด็ก เพื่อให้ครูผู้ดูแลเด็กมีความรู้ ความเข้าใจ และสามารถเขียนแผนการจัดประสบการณ์บูรณาการ และนำไปใช้ในการจัดการเรียนการสอนตามสภาพจริงได้

2. ขั้นปฏิบัติตามแผน (Action) ดำเนินการดังนี้

ผู้วิจัยและกลุ่มผู้ร่วมวิจัยลงมือปฏิบัติการตามแผนปฏิบัติการ (Action Plan) ที่ได้กำหนดไว้ในขั้นการวางแผน (Planning) โดยการอบรมเชิงปฏิบัติการหลักสูตร “การพัฒนาแผนบูรณาการ เพื่อพัฒนาเชาว์ปัญญา (IQ) สำหรับเด็กปฐมวัยของศูนย์พัฒนาเด็กเล็กองค์การบริหารส่วนตำบล จังหวัดชัยภูมิ” ในประเด็นเกี่ยวกับการแผนการจัดประสบการณ์บูรณาการ และนำไปใช้ในการจัดการเรียนการสอนตามสภาพจริงได้

3 ขั้นตอนการสังเกต (Observation) ดำเนินการดังนี้

[789]

Citation:

สุนันท์ สipay, สุภีร์ สipay และ สุชาติ ทองมา. (2566). การพัฒนาผู้ดูแลเด็กในการจัดประสบการณ์เพื่อพัฒนาเชาว์ปัญญา (IQ) เด็กปฐมวัยในศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก องค์การบริหารการปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดชัยภูมิ. วารสารสหวิทยาการวิจัยและวิชาการ, 3 (5), 781-798

Siphai, S., Siphai, S., & Tongma, S. (2023). The Development of Caregivers in Providing Experiences to Develop the Intelligence Quotient (IQ) of Early Childhood Children in the Early Childhood Development Centers under Local Administrative Organizations in Chaiyaphum Province. Interdisciplinary Academic and Research Journal, 3 (5), 781-798; DOI: <https://doi.org/10.14456/iarij.2023.280>

3.1 คณะผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูลและผลการดำเนินงานตามกิจกรรมที่ได้กำหนดไว้ ดำเนินการโดยใช้การสังเกต การสัมภาษณ์ การบันทึกผล การถ่ายภาพเป็นต้น ซึ่งในการเก็บรวบรวมข้อมูลที่จะเกิดขึ้นควบคู่ไปกับการปฏิบัติงานตามขั้นตอนการปฏิบัติตามแผน (Action Plan)

3.2 นำข้อมูลที่เก็บรวบรวมได้มาวิเคราะห์ จัดหมวดหมู่ของข้อมูล ทำความเข้าใจและตรวจสอบข้อมูลโดยใช้วิธีการตรวจสอบข้อมูลแบบสามเส้า (Triangulation) โดยการสัมภาษณ์ผู้เข้าร่วมอบรม การสังเกตพฤติกรรมขณะเข้าร่วมอบรม และสัมภาษณ์ผู้บริหาร เพื่อที่จะนำข้อมูลที่เชื่อถือได้ไปสนับสนุนข้อสรุป (Supported Evidence) ที่เกิดขึ้นในขั้นตอนการปฏิบัติตามแผน (Action Plan)

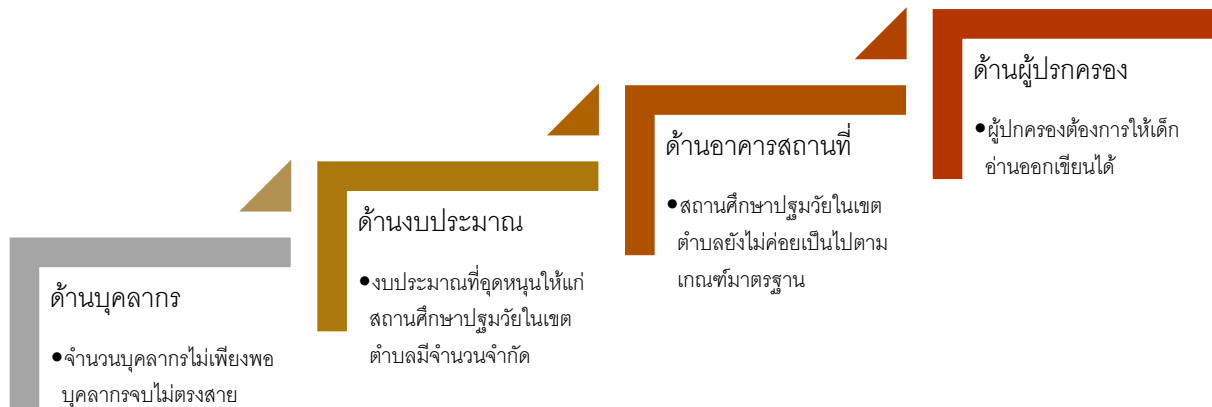
4. ขั้นตอนผลการปฏิบัติการ (Reflection) ดำเนินการดังนี้

4.1 กลุ่มผู้ร่วมวิจัยร่วมกันตรวจสอบ ประเมินผลการปฏิบัติตามแผนและสะท้อนผลที่เกิดขึ้นจากการปฏิบัติตามแผน นำผลที่เกิดขึ้นจากการปฏิบัติตามแผนมาปรับปรุงพัฒนาและใช้เป็นข้อมูลพื้นฐานในการวางแผนใหม่ (Re-Planning) ซึ่งในการสะท้อนผลการดำเนินงานในวงรอบที่ 1 คือขาดเอกสารประกอบการค้นคว้า แล้วนำไปสู่การปฏิบัติในวงรอบที่ 2 ต่อไป

4.2 กลุ่มผู้ร่วมวิจัย ดำเนินการตามกระบวนการวิจัยและพัฒนาทั้ง 4 ขั้นตอนอย่างต่อเนื่อง เป็นวงจร PAOR พร้อมทั้งปรับปรุงและพัฒนาให้ดีขึ้น โดยได้ร่วมกันกำหนดแผนปฏิบัติการ (Action Plan) ในวงรอบที่ 2 โดยกลุ่มเป้าหมายมีความรู้ ความเข้าใจ และสามารถจัดประสบการณ์โดยใช้แผนการจัดประสบการณ์แบบบูรณาการเพื่อพัฒนาสติปัญญา (IQ) เด็กปฐมวัยในศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก องค์การบริหารการปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดชัยภูมิ

ผลการวิจัย

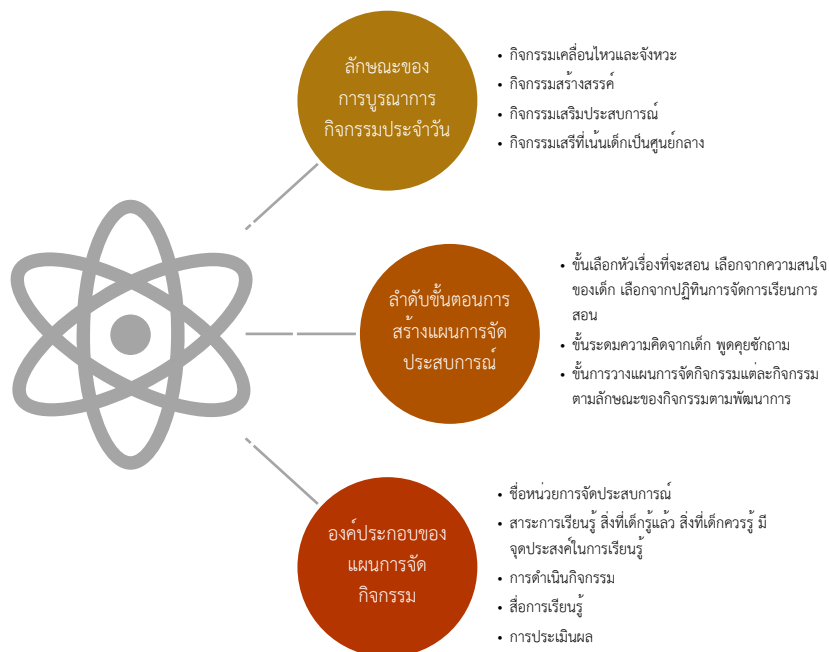
1. ผลการศึกษาสภาพการจัดการเรียนการสอนและความต้องการของศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก องค์การบริหารส่วนตำบล จังหวัดชัยภูมิ จากการศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้องและจากการสนทนากลุ่ม (FOGUS GROUP) ครูผู้ดูแลเด็ก จำนวน 20 คน ซึ่งได้มาโดยการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) พบว่า ด้านบุคลากร จำนวนบุคลากรไม่เพียงพอ บุคลากรจบไม่ตรงสาย ด้านงบประมาณ มีงบประมาณที่อุดหนุนให้แก่สถานศึกษาปฐมวัยในเขตตำบลมีจำนวนจำกัด อาคารสถานศึกษาปฐมวัยในเขตตำบลยังไม่ค่อยเป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐาน ผู้ปกครองต้องการให้เด็กอ่านออกเขียนได้

แผนภาพที่ 3 สภาพการจัดการเรียนการสอนและความต้องการของศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก องค์การบริหารส่วนตำบล จังหวัดชัยภูมิ

ความต้องการของศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก องค์การบริหารส่วนตำบล จังหวัดชัยภูมิ คือการเตรียมความพร้อมในการจัดการศึกษาปฐมวัยในเขตตำบล ควรสำรวจข้อมูลเกี่ยวกับความต้องการและความจำเป็น ด้านงบประมาณของสถานศึกษาปฐมวัยในเขตตำบล และควรร่วมมือกับชุมชนในการจัดหา จัดซื้อ สื่อ วัสดุ อุปกรณ์รวมทั้งการปรับปรุงอาคารสถานศึกษาปฐมวัยในเขตตำบลให้ได้ตามเกณฑ์มาตรฐาน ให้ชุมชนเข้ามามีส่วนร่วม ส่วนแนวทางในการพัฒนาครูผู้ดูแลเด็กในศูนย์พัฒนาเด็กเล็กองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการจัดการศึกษาปฐมวัย พัฒนาการเด็ก หลักสูตรการศึกษาปฐมวัย และจากการสนทนากลุ่ม (FOGUS GROUP) พบว่าเน้นการใช้ภูมิปัญญาท้องถิ่น และรูปแบบการปฏิบัติการวิจัยแบบมีส่วนร่วม

2. ผลการพัฒนาผู้ดูแลเด็กในการจัดประสบการณ์เพื่อพัฒนาเชาว์ปัญญา (IQ) เด็กปฐมวัยในศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก องค์การบริหารการปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดชัยภูมิ พบว่า ผู้เข้าร่วมพัฒนา มีความรู้ความเข้าใจมากขึ้น สามารถทำความเข้าใจท้องถิ่นมาสร้างเป็นแผนบูรณาการเพื่อพัฒนาเชาว์ปัญญา (IQ) เด็กปฐมวัยได้ มีความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับหลักการจัดประสบการณ์สำหรับเด็กปฐมวัยในลักษณะของการบูรณาการกิจกรรมประจำวัน คือกิจกรรมเคลื่อนไหวและจังหวะ กิจกรรมสร้างสรรค์ กิจกรรมเสริมประสบการณ์ และกิจกรรมเสรี เป็นกิจกรรมที่เน้นเด็กเป็นศูนย์กลาง เข้าใจถึงลำดับขั้นตอนการสร้างแผนการจัดประสบการณ์ คือ ขั้นตอนเลือกหัวเรื่องที่สอน เลือกจากความสนใจของเด็ก เลือกจากปฏิทินการจัดการเรียนการสอน ขั้นระดมความคิดจากเด็ก พูดคุยซักถาม ขั้นการวางแผนการจัดกิจกรรมแต่ละกิจกรรมตามลักษณะของกิจกรรมตามพัฒนาการทั้งสี่ด้าน ซึ่งองค์ประกอบของแผนการจัดกิจกรรม คือ ชื่อหน่วยการจัดประสบการณ์สาระการเรียนรู้ สิ่งที่เด็กรู้แล้ว สิ่งที่เด็กควรรู้ มีจุดประสงค์ในการเรียนรู้ การดำเนินกิจกรรม สื่อการเรียนรู้ การประเมินผล และมีความรู้ความเข้าใจในการจัดประสบการณ์นำไปสู่การเขียนแผนการจัดประสบการณ์และการจัดกิจกรรมการจัดประสบการณ์เพื่อพัฒนาเชาว์ปัญญาให้กับเด็กปฐมวัย

แผนภาพที่ 4 การพัฒนาผู้ดูแลเด็กในการจัดประสบการณ์เพื่อพัฒนาเชาวน์ปัญญา (IQ)

อภิปรายผลการวิจัย

1. ผลการศึกษาสภาพการจัดการเรียนการสอนและความต้องการของศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก องค์การบริหารส่วนตำบล จังหวัดชัยภูมิ จากการศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้องและการสนทนากลุ่มผู้มีส่วนได้ส่วนเสียพบว่า ด้านบุคลากร จำนวนบุคลากรไม่เพียงพอ บุคลากรจบไม่ตรงสาย ด้านงบประมาณ มีงบประมาณที่อุดหนุนให้แก่สถานศึกษาปฐมวัยในเขตตำบลมีจำนวนจำกัด อาคารสถานศึกษาปฐมวัยในเขตตำบลยังไม่ค่อยเป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐาน ผู้ปกครองต้องการให้เด็กอ่านออกเขียนได้ ทั้งนี้เพราะศูนย์พัฒนาเด็กเล็กที่เป็นกลุ่มเป้าหมายทั้ง 10 ศูนย์มีขนาดเล็ก จำนวนผู้ดูแลมีจำนวนน้อย จ้างคนจบตรงสายไม่ใช่จ้างเพราะสายสัมพันธ์บางอย่าง งบประมาณที่ได้รับจัดสรรน้อย ทำให้การดำเนินงานค่อนข้างลำบาก สอดคล้องกับผลการศึกษาของอนุสรณ์ ยั่งยืน (2564) ได้ทำการศึกษาปัญหาการบริหารศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก สังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดลพบุรีผลการศึกษาพบว่า ปัญหาการบริหารศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก โดยภาพรวม อยู่ระดับปานกลาง และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านที่มีปัญหาสูงที่สุด คือ มาตรฐาน ด้านการบริหารจัดการสถานพัฒนาเด็กปฐมวัย รองลงมา คือ มาตรฐาน ด้านกระบวนการดูแลจัดประสบการณ์ เรียนรู้และเล่น สอดคล้องกับมยุรี ธีมาวงศ์ (2565) ได้ทำการศึกษาสภาพการดำเนินงานตามมาตรฐานการศึกษาของศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก สังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดน่านผลการศึกษา พบว่าสภาพการดำเนินงานตามมาตรฐานการศึกษา ในภาพรวม อยู่ในระดับมาก สอดคล้องกับกชกร แสนทาใจ (2565) ได้ทำการศึกษาสภาพการดำเนินงานตามมาตรฐานสถานพัฒนาเด็กปฐมวัย แห่งชาติของศูนย์พัฒนาเด็กเล็กในสังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น อำเภอฟาง จังหวัดเชียงใหม่ผลการวิจัย พบว่าสภาพการดำเนินงานตามมาตรฐานสถานพัฒนาเด็ก

[792]

Citation:

สุนันท์ สipay, สุภัทร์ สipay และ สุชาติ ทองมา. (2566). การพัฒนาผู้ดูแลเด็กในการจัดประสบการณ์เพื่อพัฒนาเชาวน์ปัญญา (IQ) เด็กปฐมวัยในศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก องค์การบริหารส่วนตำบล จังหวัดชัยภูมิ. วารสารสหวิทยาการวิจัยและวิชาการ, 3 (5), 781-798

Sipahi, S., Sipahi, S., & Tongma, S. (2023). The Development of Caregivers in Providing Experiences to Develop the Intelligence Quotient (IQ) of Early Childhood Children in the Early Childhood Development Centers under Local Administrative Organizations in Chaiyaphum Province. Interdisciplinary Academic and Research Journal, 3 (5), 781-798; DOI: <https://doi.org/10.14456/iarj.2023.280>

ปฐมวัย แห่งชาติของศูนย์พัฒนาเด็กเล็กในสังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น อำเภอฝางจังหวัดเชียงใหม่ในภาพรวมอยู่ใน ระดับมากเมื่อพิจารณารายด้านพบว่าด้านที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ ด้านครู/ผู้ดูแลเด็กให้การดูแล และจัดประสบการณ์การเรียนรู้และการเล่นเพื่อพัฒนาเด็กปฐมวัยรองลงมาคือ ด้านคุณภาพของเด็กปฐมวัยและด้านที่มีค่าเฉลี่ยน้อย ที่สุด คือ ด้านการบริหารจัดการสถานพัฒนาเด็กปฐมวัยโดยทุกด้านมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก

ความต้องการของศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก องค์การบริหารส่วนตำบล จังหวัดชัยภูมิ คือการเตรียมความพร้อมในการจัดการศึกษาปฐมวัยในเขตตำบลคือต้องทำให้มีการสำรวจข้อมูลเกี่ยวกับความต้องการและความจำเป็นด้านงบประมาณของสถานศึกษาปฐมวัยในเขตตำบล และควรร่วมมือกับชุมชนในการจัดหา จัดซื้อ สื่อวัสดุ อุปกรณ์รวมทั้งการปรับปรุงอาคารสถานศึกษาปฐมวัยในเขตตำบลให้ได้ตามเกณฑ์มาตรฐาน ให้ชุมชนเข้ามามีส่วนร่วม ส่วนแนวทางในการพัฒนาครูผู้ดูแลเด็กในศูนย์พัฒนาเด็กเล็กองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นพบว่าอยากให้มีการพัฒนาศักยภาพของครูผู้ดูแลเด็กในรูปแบบต่าง ๆ เช่น การจัดอบรม โดยเน้นการใช้ภูมิปัญญาท้องถิ่น และรูปแบบการปฏิบัติการวิจัยแบบมีส่วนร่วม ทั้งนี้เป็นเพราะในปัจจุบันบุคลากรทางการศึกษาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจะได้รับการส่งเสริมให้เข้ารับการอบรมให้ความรู้จากต้นสังกัดเป็นประจำสม่ำเสมอ และมีการควบคุมคุณภาพการดำเนินงานอย่างสม่ำเสมอ เพื่อให้มีความรู้ในการดำเนินงานของศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก มีนโยบายในการบริหารศูนย์พัฒนาเด็กเล็กอย่างชัดเจน โดยแตกต่างจากช่วงสองทศวรรษที่ผ่านมา ที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจำนวนมากเพิ่งเริ่มก่อตั้งศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก หรือเพิ่งได้รับการถ่ายโอนสถานพัฒนาเด็กปฐมวัยจากหน่วยงานอื่น จึงขาดองค์ความรู้และความเข้าใจเกี่ยวกับการบริหารงานศูนย์พัฒนาเด็กเล็กที่เพียงพอ อีกทั้งในปัจจุบันได้มีการกำหนดให้บุคลากรทางการศึกษาใน สังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นต้องเข้ารับการอบรมเป็นประจำทุกปีตามเกณฑ์การประเมิน ประสิทธิภาพขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (Local Performance Assessment: LPA) ที่มีการประเมินเป็นประจำทุกปี รวมทั้งได้มีหนังสือสั่งการ แนวทางและมาตรฐานสถานพัฒนาเด็ก ปฐมวัยแห่งชาติที่ชัดเจน (กระทรวงศึกษาธิการ, 2562) ที่ได้ประกาศใช้มาตรฐานดังกล่าวใน การประกันคุณภาพการศึกษาภายใน และใช้เป็นเกณฑ์ในการประกันคุณภาพการศึกษาภายนอก สมศ. (สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษาองค์การมหาชน) สอดคล้องกับไตรเทพ ประสานชาติ (2564) ได้ทำการศึกษาแนวทางการพัฒนาการดำเนินงานศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก สังกัดองค์กรปกครอง ส่วนท้องถิ่น จังหวัดชัยภูมิ ผลการศึกษา พบว่าแนวทางการดำเนินงานและแนวทางการพัฒนาการดำเนินงานศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก สังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดชัยภูมิ คือ 1) ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กควรจัดการบุคลากร ทุกประเภทโดยเฉพาะ ครูผู้ดูแลเด็ก ให้เพียงพอกับจำนวนเด็ก 2) ผู้บริหารสถานพัฒนาปฐมวัย หัวหน้าระดับปฐมวัย ผู้ดำเนินกิจการมีคุณวุฒิ คุณสมบัติเหมาะสม 3) บริหารจัดการ ด้านสภาพแวดล้อมเพื่อความปลอดภัยแก่นักเรียน จัดการความปลอดภัยของพื้นที่เล่นสนามเด็กเล่น บริเวณภายในนอกอาคารอย่างเหมาะสม 4) จัดให้มีของเล่นที่ปลอดภัย ได้มาตรฐาน มีจำนวนเพียงพอ สะอาดเหมาะสมกับระดับพัฒนาการของเด็กสอดคล้องกับ สารินี นุชนารถ (2563) ได้ทำการศึกษาสภาพและแนวทางการบริหารจัดการสิ่งแวดล้อมที่เอื้อต่อ พัฒนาการของเด็กในศูนย์พัฒนาเด็กเล็กสังกัดองค์กรปกครอง ส่วนท้องถิ่น จังหวัดบุรีรัมย์ผลการศึกษาพบว่าแนวทางแก้ไขปัญหา จุดที่ควรพัฒนาและเร่งปรับปรุง มีดังนี้ ด้านอาคารสถานที่ มีแนวทางแก้ไข ได้แก่ เสนอผู้บริหารปรับปรุงอาคารให้ได้ตามแบบมาตรฐานกำหนด ติดตั้ง

[793]

Citation:

สุนันท์ สipay, สุภีร์ สipay และ สุชาติ ทองมา. (2566). การพัฒนาผู้ดูแลเด็กในการจัดประสบการณ์เพื่อพัฒนาเชาว์ปัญญา (IQ) เด็กปฐมวัยในศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก องค์การบริหารส่วนท้องถิ่น จังหวัดชัยภูมิ. วารสารสหวิทยาการวิจัยและวิชาการ, 3 (5), 781-798

Siphai, S., Siphai, S., & Tongma, S. (2023). The Development of Caregivers in Providing Experiences to Develop the Intelligence Quotient (IQ) of Early Childhood Children in the Early Childhood Development Centers under Local Administrative Organizations in Chaiyaphum Province. Interdisciplinary Academic and Research Journal, 3 (5), 781-798; DOI: <https://doi.org/10.14456/iarij.2023.280>

เครื่องระบายอากาศภายในห้องเรียน จัดทำร่วมกันและแยกบริเวณห้องครัวให้มิดชิด ภาชนะที่ใช้อาหารมีความปลอดภัยถูกสุขลักษณะ ห้องเรียนมีแสงสว่างที่เพียงพอ พื้นที่สำหรับเด็กต้องสะอาด สอดคล้องกับหลักสูตรสถานศึกษา (2560) ได้ศึกษาแนวทางการพัฒนาศูนย์พัฒนาเด็กเล็กขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจังหวัดชัยภูมิ พบว่า สภาพปัจจุบันการดำเนินงานศูนย์พัฒนาเด็กเล็กขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดชัยภูมิโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง สภาพที่พึงประสงค์ในการดำเนินกิจการศูนย์พัฒนาเด็กเล็กขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในจังหวัดชัยภูมิโดยรวมอยู่ในระดับสูงสุด แนวทางการพัฒนาศูนย์พัฒนาเด็กเล็กขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจังหวัดชัยภูมิ มีแนวทางการพัฒนา 5 ด้าน คือ 1) การบริหารจัดการศูนย์พัฒนาเด็ก 2) บุคลากร , 3) อาคาร สถานที่ สิ่งแวดล้อม และความปลอดภัย 4) วิชาการและกิจกรรมตามหลักสูตร และ 5) การมีส่วนร่วมและการสนับสนุนจากทุกภาคส่วน ทั้ง 5 ด้าน มุ่งเน้นการเตรียมเด็กให้ได้รับการพัฒนาทั้งทางร่างกาย อารมณ์ จิตใจ สังคม มีสติปัญญาและมีลักษณะที่ต้องการ โดยบูรณาการผ่านการเล่น 6 กิจกรรมการเรียนรู้หลัก (ในแต่ละวัน) เพื่อให้เด็กๆ เรียนรู้ผ่านประสบการณ์ตรง ได้รับความรู้ ทักษะ คุณธรรม จริยธรรม ตลอดจนพัฒนาทั้งด้านร่างกาย อารมณ์ จิตใจ สังคม สติปัญญา และความเป็นอยู่ที่ดี อยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข สอดคล้องกับ รัตติยา ขาดีประสพ (2561) ได้ศึกษาสภาพการบริหารจัดการศูนย์พัฒนาเด็กเล็กตามมาตรฐานศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก สังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภอนางรอง จังหวัดบุรีรัมย์ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาสภาพการบริหารจัดการศูนย์พัฒนาเด็กเล็กตามมาตรฐานศูนย์พัฒนาเด็กเล็กผลการศึกษาพบว่า สภาพการบริหารจัดการศูนย์พัฒนาเด็ก ดังตา มาตรฐานศูนย์พัฒนาเด็ก ภายใต้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น อำเภอนางรอง จังหวัดบุรีรัมย์ โดยรวมอยู่ในระดับมาก และความเห็นคือ บุคลากรที่ทำหน้าที่ดูแลเด็กในศูนย์พัฒนาเด็ก ควรเป็นผู้ที่สำเร็จการศึกษาโดยตรงจากการศึกษาปฐมวัย ควรสนับสนุนงบประมาณสำหรับศูนย์พัฒนาเด็กอย่างเพียงพอและจัดให้มีสื่อการศึกษาที่ทันสมัยและเพียงพอ

2. ผลการพัฒนาผู้ดูแลเด็กในการจัดประสบการณ์เพื่อพัฒนาเชาว์ปัญญา (IQ) เด็กปฐมวัยในศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดชัยภูมิ พบว่า ผู้เข้าร่วมพัฒนา มีความรู้ ความเข้าใจมากขึ้น สามารถทำความเข้าใจกับหลักการจัดประสบการณ์สำหรับเด็กปฐมวัยในลักษณะของการบูรณาการกิจกรรมประจำวัน คือกิจกรรมเคลื่อนไหวและจังหวะ กิจกรรมสร้างสรรค์ กิจกรรมเสริมประสบการณ์ และกิจกรรมเสรี เป็นกิจกรรมที่เน้นเด็กเป็นศูนย์กลาง เข้าใจถึงลำดับขั้นตอนการสร้างแผนการจัดประสบการณ์ คือ ขั้นเลือกหัวเรื่องที่สอน เลือกจากความสนใจของเด็ก เลือกจากพฤติกรรมการเรียนการสอน ขั้นระดมความคิดจากเด็ก พูดคุยซักถาม ขั้นการวางแผนการจัดกิจกรรมแต่ละกิจกรรมตามลักษณะของกิจกรรมตามพัฒนาการทั้งสี่ด้าน ซึ่งองค์ประกอบของแผนการจัดกิจกรรม คือ ชื่อหน่วยการจัดประสบการณ์ สารการเรียนรู้ สิ่งที่เด็กรู้แล้ว สิ่งที่เด็กควรรู้ มีจุดประสงค์ในการเรียนรู้ การดำเนินกิจกรรม สื่อการเรียนรู้ การประเมินผล และมีความรู้ความเข้าใจในการจัดประสบการณ์นำไปสู่การเขียนแผนการจัดประสบการณ์และการจัดกิจกรรมการจัดประสบการณ์เพื่อพัฒนาเชาว์ปัญญาให้กับเด็กปฐมวัย สอดคล้องกับทัศนีย์ นาคุณทรง และคณะ (2551) ได้กล่าวถึง บทบาทของครูที่ดูแลเด็กคือการมีความรู้ความสามารถ สามารถดูแลเด็กได้อย่างมีประสิทธิภาพและส่งเสริมพัฒนาการเด็กอย่างบูรณาการและสร้างสรรค์ กล่าวคือเด็กควรพัฒนาทั้งจิตใจ อารมณ์ สังคม และจริยธรรม ไปพร้อมๆ กัน โดยเปิดโอกาสให้เด็กๆ ได้เรียนรู้จากสิ่งของและผู้คนรอบตัว ซึ่งเด็กๆ สามารถเรียนรู้

[794]

Citation:

สุนันท์ สipay, สุภีร์ สipay และ สุชาติ ทองมา. (2566). การพัฒนาผู้ดูแลเด็กในการจัดประสบการณ์เพื่อพัฒนาเชาว์ปัญญา (IQ) เด็กปฐมวัยในศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดชัยภูมิ. วารสารสหวิทยาการวิจัยและวิชาการ, 3 (5), 781-798

Siphai, S., Siphai, S., & Tongma, S. (2023). The Development of Caregivers in Providing Experiences to Develop the Intelligence Quotient (IQ) of Early Childhood Children in the Early Childhood Development Centers under Local Administrative Organizations in Chaiyaphum Province. Interdisciplinary Academic and Research Journal, 3 (5), 781-798; DOI: <https://doi.org/10.14456/iarij.2023.280>

โดยใช้ประสาทสัมผัสทั้งห้า การเคลื่อนไหว การเล่น และการกระทำ ดังนั้น ครูผู้ดูแลเด็กจะต้องส่งเสริมให้โอกาสเด็กได้พัฒนาอย่างเต็มที่ รวมทั้งปฏิสัมพันธ์กับเด็กด้วยคำพูดและกิริยาท่าทางที่นุ่มนวล อ่อนโยน แสดงความรักความอบอุ่น ทั้งนี้เป็นเพราะการดำเนินกิจกรรมการวิจัยการเสริมสร้างศักยภาพครูปฐมวัย ผู้วิจัยใช้กิจกรรมเรียนรู้ผ่านกระทำ (Learning by doing) และกิจกรรม share and Learn ซึ่งทั้งสองกิจกรรมนี้ครูปฐมวัยเกิดการเรียนรู้อย่างเข้าใจไม่รู้สึกเบื่อ ได้คิด สนทนาซักถามระหว่างเพื่อนกับเพื่อนหรือกับวิทยากร ซึ่งหลักการเรียนรู้ผ่านการลงมือทำ ตามแนวคิดของจอห์น ดิวอี้ (John Dewey) เชื่อว่ามนุษย์จะต้องปรับตัวเพื่อให้ชีวิตอยู่รอด โดยการจัดการศึกษา “Learning by doing” หรือการเรียนรู้โดยการปฏิบัติจริง มาจากความเชื่อของปรัชญา พิพัฒนาการนิยม (Progressivism) ปรัชญานี้มีต้นกำเนิดมาจากปรัชญาแม่บทคือ ปรัชญาปฏิบัตินิยม เน้นให้ผู้เรียนรู้ได้ ลงมือทำ ได้รับอิสระริเริ่มความคิดและลงมือทำตามความคิด ผู้เรียนรู้จะได้รับประสบการณ์และใช้ กระบวนการแก้ปัญหาด้วยตนเอง สอดคล้องกับวณัฐริกา าทาเชาว์ (2557) กล่าวว่า กลุ่มเป้าหมายมีความเข้าใจประสบการณ์บูรณาการเป็นอย่างดี และสามารถนำความรู้ไปปฏิบัติในการเขียนแผนการสอนและจัดการเรียนรู้ได้อย่างถูกต้อง มีการปรับปรุงแผนการสอนตามที่แนะนำ หัวหน้างานจัดเวลาทบทวนแผนการสอน ครูมีความมั่นใจในการสอนมากขึ้นและมีเนื้อหาที่แม่นยำยิ่งขึ้น การพัฒนาบุคลากรในการจัดประสบการณ์บูรณาการโดยใช้กลยุทธ์ การประชุมเชิงปฏิบัติการและการกำกับดูแลภายในทำให้ครูสามารถพัฒนาความรู้ด้านการเขียน แผนประสบการณ์และกิจกรรมการเรียนการสอนแบบบูรณาการสามารถจัดการเรียนรู้ได้ การสอนแบบบูรณาการ

ข้อเสนอแนะ

จากการวิจัยในครั้งนี้ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะต่อผู้สนใจในการที่จะนำผลการวิจัยไปใช้หรือทำการศึกษาวิจัยดังนี้

1. ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1.1 การศึกษาสภาพการจัดการเรียนการสอนและความต้องการของศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก องค์การบริหารส่วนตำบล จังหวัดชัยภูมิ ในครั้งนี้เป็นการศึกษาจากกลุ่มตัวอย่างที่ได้มาจากการเลือกแบบเจาะจงทั้ง 5 ตำบล คือ ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กบ้านนาสนวน ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กบ้านนาฝาย ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กบ้านเล่า ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กบ้านท่าหินโงม ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กบ้านห้วยต้อน ผลการสนทนากลุ่มจึงไม่สามารถนำไปอ้างอิงถึงศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก องค์การบริหารส่วนตำบล ในจังหวัดอื่นได้ เพราะสภาพปัญหาหรือความต้องการอาจจะมีความแตกต่างกันไปตามบริบทหรือสภาพของแต่ละท้องถิ่น

1.2 การศึกษาสภาพการจัดการเรียนการสอนและความต้องการของศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก องค์การบริหารส่วนตำบล จังหวัดชัยภูมิ ในครั้งนี้จำกัดด้วยระยะเวลาและงบประมาณจึงส่งผลให้การเก็บข้อมูลจากผู้บริหารและนักวิชาการประจำศูนย์พัฒนาเด็กเล็กมีจำนวนน้อยเกินไปข้อมูลที่ได้จากการสนทนากลุ่มอาจจะไม่ครอบคลุมทุกประเด็น

1.3 ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ควรมีการนิเทศภายในเพื่อพัฒนาบุคลากร ได้ช่วยเหลือซึ่งกันและกันสามารถนำแผนการจัดประสบการณ์ไปจัดประสบการณ์เพื่อเตรียมความพร้อมให้กับเด็กปฐมวัยได้อย่างมีประสิทธิภาพ

1.4 ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นหรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการจัดการศึกษาสำหรับเด็กปฐมวัย ควรจัดสรรงบประมาณในการฝึกอบรมเพื่อพัฒนาบุคลากรให้ครอบคลุมหลายๆด้านอย่างต่อเนื่อง มีการพัฒนาตนเองเป็นการเตรียมความพร้อมด้านการศึกษาปฐมวัยที่มีการเปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลา

2. ข้อเสนอแนะในการทำการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 การวิจัยในครั้งนี้เป็นการศึกษาสภาพการจัดการเรียนการสอนและความต้องการของศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก องค์การบริหารส่วนตำบล จังหวัดชัยภูมิ 5 แห่ง คือ ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กบ้านนาสีนวล ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กบ้านนาฝาย ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กบ้านเล่า ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กบ้านท่าหินโงม ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กบ้านห้วยต้อน โดยยังไม่ได้ศึกษาถึงความแตกต่างด้านบริบทที่ส่งผลต่อสภาพปัญหาหรือความต้องการ จะมีความเหมือนกันหรือแตกต่างกันหรือไม่อย่างไร

2.2 ควรทำการศึกษาเกี่ยวกับแนวทางในการให้ชุมชนเข้ามามีส่วนร่วมในการจัดประสบการณ์เพื่อเตรียมความพร้อมให้กับเด็กในระดับปฐมวัยในศูนย์พัฒนาเด็ก เช่น การให้ผู้สูงอายุ เข้ามาช่วยอบรมเลี้ยงดูเด็กในศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก

กิตติกรรมประกาศ

การวิจัยครั้งนี้สำเร็จลงด้วยการสนับสนุนทางการเงินของ สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมวิทยาศาสตร์ วิจัย และนวัตกรรม และมหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิจากทุนสนับสนุนงานมูลฐาน (Fundamental Fund) ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๖ คณะผู้วิจัยขอขอบพระคุณแหล่งทุน และขอขอบพระคุณ องค์การบริหารการปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดชัยภูมิ ที่เป็นพื้นที่ในการเก็บรวบรวมข้อมูลการวิจัย

เอกสารอ้างอิง

- กชกร แสนทาใจ. (2565). การศึกษาสภาพการดำเนินงานตามมาตรฐานสถานพัฒนาเด็กปฐมวัยแห่งชาติของศูนย์พัฒนาเด็กเล็กในสังกัดองค์กรปกครอง ส่วนท้องถิ่น อำเภอดงหลวง จังหวัดเชียงใหม่. ปรินญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา. มหาวิทยาลัยพะเยา.
- กรมการปกครอง. (2542). การจัดตั้งหน่วยงานปกครองส่วนท้องถิ่น. กรุงเทพฯ: กรมการปกครอง
- กรมการพัฒนาชุมชน. (2542). อ.บ.ต. กับการพัฒนาสิทธิเด็ก. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ: ยูไนเต็โปรดักชั่น
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2546). คู่มือหลักสูตรการศึกษาปฐมวัย พุทธศักราช 2546 (สำหรับเด็กอายุ 3 – 5 ปี). กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2562). มาตรฐานสถานพัฒนาเด็กปฐมวัยแห่งชาติ (พิมพ์ครั้งที่ 1). กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์กระทรวงศึกษาธิการ.

[796]

Citation:

สุนันท์ สipay, สุภัทร์ สipay และ สุชาติ ทองมา. (2566). การพัฒนาผู้ดูแลเด็กในการจัดประสบการณ์เพื่อพัฒนาเชาวน์ปัญญา (IQ) เด็กปฐมวัยในศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก องค์การบริหารการปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดชัยภูมิ. วารสารสหวิทยาการวิจัยและวิชาการ, 3 (5), 781-798

Siphai, S., Siphai, S., & Tongma, S. (2023). The Development of Caregivers in Providing Experiences to Develop the Intelligence Quotient (IQ) of Early Childhood Children in the Early Childhood Development Centers under Local Administrative Organizations in Chaiyaphum Province. Interdisciplinary Academic and Research Journal, 3 (5), 781-798; DOI: <https://doi.org/10.14456/iarj.2023.280>

- กระทรวงศึกษาธิการ. (2563). ประกาศกระทรวงศึกษาธิการ เรื่อง นโยบายและแนวปฏิบัติในการจัดการศึกษา และการเรียนรู้สำหรับเด็กปฐมวัย. Retrieved on 5 November 2020, from: http://academic.obec.go.th/images/official/1600765436_d_1.pdf
- กาญจนา ไชยพันธ์. (2544). การทดสอบทางจิตวิทยา. ขอนแก่น: ภาควิชาจิตวิทยาการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์. มหาวิทยาลัยขอนแก่น, 2544.
- ขวัญฟ้า รังสิยานนท์. (2562) การพัฒนารูปแบบการเสริมสร้างทักษะสมอง-อีเอฟ สำหรับเด็กปฐมวัย โดยใช้กระบวนการมีส่วนร่วม ในโรงเรียนเครือข่าย มหาวิทยาลัยสวนดุสิต. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยสวนดุสิต.
- คณะกรรมการพัฒนาเด็กปฐมวัยแห่งชาติ. (2562). เอกสารประกอบการประชุมชี้แจงแนวทางการดำเนินงาน ตามมาตรฐานสถานพัฒนาเด็กปฐมวัยแห่งชาติ.
- ไทรเทพ ประสานชาติ. (2564). แนวทางการพัฒนาการดำเนินงานศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก สังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดชัยภูมิ. ภาคนิพนธ์ หลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา.
- ทัศนีย์ นาคคุณทรงและคณะ. (2551). การพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนศูนย์พัฒนาเด็กเล็กองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น โดยใช้ภูมิปัญญาท้องถิ่น. มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม.
- มนทกานต์ รอดคล้าย และ พิทยาภรณ์ มานะจุติ. (2559). การพัฒนาเด็กและครอบครัวในศตวรรษที่ 21 (Child and Family Development in the 21th Century): ระดับ: อนุบาลหมวด: เกี่ยวกับอนุบาล. Retrieved May 15, 2018, from <http://www.taamkru.com/th/การพัฒนาเด็กและครอบครัวในศตวรรษที่21>.
- มยุรี ชีมาวงศ์. (2565). สภาพการดำเนินงานตามมาตรฐานการศึกษาของศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก สังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดน่าน. การศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง หลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา.
- เยาวพา เดชะคุปต์. (2545). การประชุมปฏิบัติการเรื่อง “การพัฒนาหลักสูตรและกระบวนการเรียนรู้ตามรูปแบบพหุปัญญาเพื่อการเรียนรู้. ประทุมธานี,
- รัตติยา ขาดิประสพ. (2561). สภาพการบริหารจัดการศูนย์พัฒนาเด็กเล็กตามมาตรฐานศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก สังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภอนางรอง จังหวัดบุรีรัมย์. วิทยานิพนธ์ หลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์
- รัตนา ศิริพานิช. (2542). จิตวิทยาทั่วไป. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2542
- ลภัสตา นราพงษ์. (2560). แนวทางการพัฒนาศูนย์พัฒนาเด็กเล็กขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจังหวัดชัยภูมิ. ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยมหาสารคาม

-
- วนัฐริกา ทาเชาว์. (2557). การพัฒนาบุคลากรด้านการจัดประสบการณ์แบบบูรณาการสำหรับเด็กปฐมวัย ของศูนย์พัฒนาเด็กเล็กในเขตอำเภอภูพาน จังหวัดขอนแก่น. การศึกษาค้นคว้าอิสระ การศึกษา มหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- ศศิภา สวัสดิวัฒน์ โลว์. (2554). ลูกเก่ง ดี สร้างได้ก่อนวัยเรียน: เจาะกลยุทธ์และเคล็ดลับเลี้ยงลูกวัย 1-6 ปีให้ เปี่ยมศักยภาพรอบด้าน. กรุงเทพฯ: รักลูกบุ๊กส์
- สารินี นุชนารถ. (2563). สภาพและแนวทางการบริหารจัดการสิ่งแวดล้อมที่เอื้อต่อ พัฒนาการของเด็กในศูนย์ พัฒนาเด็กเล็กสังกัดองค์กรปกครอง ส่วนท้องถิ่น จังหวัดบุรีรัมย์. คุรุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชา การ บริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์
- สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา. (2560). หลักสูตรการศึกษาปฐมวัย พุทธศักราช 2560. กรุงเทพฯ: โรง พิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.
- สุภาวดี หาญเมธี. (2559). EFทักษะสมองเพื่อชีวิตที่สำเร็จ. สนับสนุนโดย สสส. สำนักงานกองทุนสนับสนุน การสร้างเสริมสุขภาพ กรุงเทพมหานคร: รักลูก เลิร์นนิ่ง กรุ๊ป.
- อนุสรฯ ยั่งยืน. (2564). การศึกษาปัญหาการบริหารศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก สังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดลพบุรี. การศึกษาค้นคว้าอิสระหลักสูตรคุรุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์
- Asci, Z. & Demircioglu, H. (2004). *Coklu Zeka Temelli Ogretim Dokuzuncu Sinif Ogrencilerinin Ekoloji Basarisina*. Ekoloji Rutumlarina ve Coklu Zekalarina Etkisi.
- Gardner, H. (1987). Beyond IQ: Education and human development. *Harvard Educational Review*, 57, 187-193.
- Gardner, H. (1993). *Multiple Intelligences: The Theory in Practice*. Basic Book, New York.
- Gardner, H. (1999). *Intelligence Reframed: Multiple Intelligences for the 21st Century*. New York: Basic Books.
- Guilford, J. P. (1988). Some changes in the structure-of-intellect model. *Educational and Psychological Measurement*, 48 (1), 1-4. <https://doi.org/10.1177/001316448804800102>